

كتاب
مكتبة

245
Jon

Einfold og faord

Burtfarar
Minnig,

þeirrar

Froomu og Heidursverdugu

nu i Gude burtsofnudu

Dáandis Kvinnu,

Sálugu

Þóru Þormóds

Dottur,

ad

Arnarbæle.

Selst fyrr i Skild.

Prentud ad Grappsey, 1784.

I því konungi privilegerada Bókprenteríe,
af Gudmunde Jonsfýne.

1875

Wm. H. ...

...

...

...

...

...

...

...

...

Melod. Morg vill bryggja Sugann þ.

I.

Svad má greina hier óvallt?
Veltuna eina, Braut sem beina,
ber allt.

II.

Misjafnt latur Lucku = Danms,
einn Dagur fiater, annar grater
Þnd Manns.

a 2)

III

III.

Heppne mestu hrósa kann, sá með
Stadfestu, beistu og bestu beint
ann.

IV.

Göd Anægja i Guds Forsiá, káñ
Sorg frábaggja og helst að haggja
Sug-prá.

V.

Allt hvað tieðe Herrann hier;
Hvert senda riede, Grát eða Gleda,
gott er.

VI.

Sier óstillta Heimsins Hiól, þó
giore bilta, oss ver óvilta vor
Sól

VII.

Sorg þá dynur ódum á, sie Gud
vor

vor Vinur, Hattan hrynur hrædt
frá.

VIII.

Þar vid hvíle þánken sár, frá
Sorg og Vile. Sier þvi skýle
solt Tár.

IX.

Þad nam fara Sínnu Þel, ad
vorn ástkiara Þin burtsara vann
Hel.

X.

Lifs bar Þrótt til Glede og Góds,
og Dygda-Gnóttar Þora Þott-
er Þormods.

XI.

Heim nu kvadde Heidurs Þif.
Sú margra sadde, graddde, gladdde,
gratt Lif.

a 3)

XII.

XII.

Trúinn sterka byggde Bríóst, med
gódra Verka, Minning merka
burt bióst.

XIII.

Lángsamnt Mædu leid Hun Bad,
meður Þolgiæde, enn hóf í Hæder
Hiartad.

XIV.

Styrkt af Lide Lausnarañs, frá
Harma Klíde, fór med Fridi í
Fadm hanns.

XV.

Lofadur vere góður Gud, er Fárs
unísnere feikna Hver í Fognud.

XVI.

Sorg má slakna, Övit er, Dá-
ins

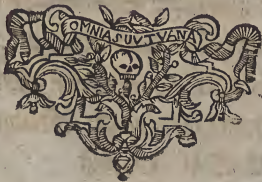
ins ad sakna. Dorer vatna Vin-
er.

XVII.

Enn þreyande Egtamann, ær sie
huggande, Gud, frá Grande
geimdann.

XVIII.

Salla Stunda unne oss, og
Katefunda, Christs fyrer unda,
kærst Snóss.

Grasskrift.

Lijfgande Lwdurhliods, Laus-
narañs biður hier, Þora
Dotter Þormoods;
Þraut ei nie Þjinnu sier, heidre-
gicædd Hofdings. Kvíña; Enn
sæl hia Gudi Sælin er.

Ar nijusiñum Sið, sw feck i
Heime gist. Arer Attatijug
tvo, Tal Ara skrifadist, heil
seitican Hundrud vsir, i sijnum
JE SU andadist.

